

SỐNG CẢNH VỀ HƯU.

Tặng Lê Ngọc Diệp

Sống đời hưu là sống cho mình tất cả
Mơ ước này, Trời cũng đã trao cho
Lòng êm vui thanh thản và Tự Do
Ta đang hưởng một cuộc đời nhàn hạ.

*Côn sơn có suối nước trong
Ta ca ta hát, ta nằm ta chơi*

Hà thúc Giảng (8-20-2001)

Nguyễn Trãi

Ngày về hưu, cuối cùng rồi cũng đến
Tuổi sáu lăm, ai mong đợi bao giờ
Mùa thu đời tới như một giấc mơ
Thoát cảnh thăng trầm, công danh, sự nghiệp

Kiểm đã gác, ngày đêm không mài miết
Bận làm chi, đồ án với công văn
Sách nằm im, chồng chất cả mấy từng
Xếp vào ngăn, xem như là đồ cổ

Tất cả giấy tờ và hồ sơ cũ
Ý nghĩa gì mà chăm chú, thiết tha
Đưa cất vào, miền bóng tối, sâu xa
Cho trôi theo, thuyền thời gian quá khứ

Hương mùi áo ấm còn ru ta ngủ
Đồng hồ reo chưa tỉnh giấc chiêm bao
Tiếng tơ vàng Đài Pháp Á thuở nào
Đang bay bổng khiến hồn ta mê mãi

Chiều thông dong đem đàn bầu ra gảy
Ngắm vườn sau, phong cảnh của triều Lê
Trong vãn vác, hồ cá bóng mây che
Chim vui hót, trên cành phong đùa nhẩy

Thiên Thai Động, chính là đây có phải?
Giờ đây ta mới sống với chính mình
Nghe ai hát, nhớ đến một chuyện tình
Xa xăm lắm, nhưng thời gian ngắn quá

